

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1.Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2.Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

**- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

**-DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE i
BŁOGOSŁAWIENSTWO
LOURDZKIE**
p-szy piątek godz.17.00

**-DO NIEPOKALANEGO
SERCA MARYI**
p-sza sobota godz. 6.30

**-KU CZCI BŁ. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. O. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

c. d. ze strony 3

W ten sposób osiągają we wzajemności szczególne poczucie sensu swego ciała. Pierwotne znaczenie nagości odpowiada takiej prostocie i pełni widzenia, w której poczucie sensu ciała rodzi się w samym sercu ich wspólnoty- komunii. Nazwiemy je oblubieńczym. Mężczyzna i kobieta w Księdze Rodzaju wyłaniają się u samego początku z takim właśnie poczuciem sensu swego ciała. To zasługuje na pogłębioną analizę. C.D.N.

UŚMIECHNIJ SIĘ MĘCZENNIK. Modlitwa przed krucyfiksem sześciolatniego chłopca, przyszłego papieża Piusa XII; „Panie Boże, chcę być męczennikiem, ale- jeśli możesz - bez gwoździ(tekst autentyczny).

MÓWIĄ WIELCY Radość jest celem duszy; oświećta tego, kto ją ma i ogrzewa wszystkich, na których padają jej promienie/św. Jan od Krzyża (1542-1591)/.

16 lipca- NMP SZKAPLERZNEJ. Przypominamy, przed świętem Matki Bożej z Góry Karmel /MB Szkaplerznej/, które przypada **16 lipca**, siostry karmelitanki organizują w Łasinie **rekolekcje**, po których można przyjąć szkaplerz. Dar szkaplerza jest rozpowszechniany przez zakon karmelitański także poza zakon. Szkaplerz może przyjąć każdy. Różaniec i szkaplerz są nierozdzielne. Nauki rekolekcje w Łasinie u sióstr karmelitanek są otwarte. Może w nich brać udział każdy. Trwają od 13 – 15 lipca na Mszy św. o godz. 18.00. Jest to tzw. Triduum o Matce Bożej, a w Jej święto, 16 lipca na uroczystej odpustowej Mszy św. o godz. 19.00 można przyjąć szkaplerz. **Dla zainteresowanych przyjęciem szkaplerza świętego** podajemy numer telefonu do sióstr karmelitanek w Łasinie: (56)4664783
Szkaplerz mogą przyjmować także dzieci. Zachęcamy.

**RUCHY I
STOWARZYSZE
NIA:**

1. SŁUŻBA
LITURGICZNA
2. SCHOLA
PARAFIALNA
3. ODNOWA W
DUCHU
ŚWIĘTYM

- w każdą środę
o g. 18.00
4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE
JEZUSA”

- w każdy
piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO
RÓŻAŃCA

z Lubawy,
Tuszewa i Fijewa -
w każdą pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św.
wieczornej,
z Mortąg -w każdy
ostatni czwartek
m-ca o godz.16.30

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRZTY

Nadia Żuralska – 13 VI
Natalia Majkowska – 21 VI
Zofia Barbara Kubicka – 27 VI
Laura Dmochewicz – 27 VI
Jakub Mikołaj Koniecz – 27 VI
Weronika Szumska – 28 VI
Piotr Rolka – 28 VI
Aleksander Jerzy Kłos – 11 VII

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego, **ŚLUBY** – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

Glen James Fairchild i Katarzyna Zakrzewska – 5 VI
Wojciech Michorowski i Sylwia Sołobodowska – 13 VI
Mateusz Ćwikliński i Agnieszka Awsiukiewicz – 20 VI
Marcin Piotr Kubicki i Karolina Rykaczewska – 27 VI

POGRZEBY

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie
Seweryna Nehring – 28 V (+ 25 V)
Lesław Benedykt Lodowski – 24 VI (+ 22 VI)
Jan Franciszek Karczewski – 16 VI (+ 23 VI)
Janina Szuma – 3 VII (+ 30 VI)
Jadwiga Kuczyńska – 7 VII (+ 1 VII)
Bożena Zabłotna – 7 VII (+ 4 VII)

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszezwskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS NR 92 lipiec - sierpień 2015

ŚW. JANA CHRZCICIELA

**PARAFIA św. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22**

NIEDZIELA

Niedziela - dzień ostatni
W Starym Testamencie;
Bóg odpoczął.
Niedziela - dzień pierwszy
W Nowym Testamencie;
Chrystus zmartwychwstał!
Daje nowe życie.
Zaczyna się wszystko od nowa.
Niedziela - dzień, który zaczyna
I kończy wszystko.

Dzień, który nie dzieli.
Wiec jednoczyć powinien.
Odpoczynek po pracy tworzenia,
Nabieranie sił.
Czas chwaleń i uwielbienia,
Czas wdzięczności
Za dzieło stworzenia i odkupienia
Niedziela- dzień Pański.
Dzień świąteczny,
Dzień odpoczynku
I spoczynku w umiłowanym Bogu.
Dzień radości i świętowania.
Dzień tylko dla Pana;
Stwórcy, Odkupiciela Uświęciela.
Dzień zapowiadający Niebo.
Dzień zjednoczenia.

Uważaj,
Jak świętujesz Niedzielę-
Dzień Pański,
Tak będzie wyglądał twój raj.
Niedziela- Zmartwychwstanie,
Zapowiedź wieczności.
Nie profanuj niedzieli.
Zamkniesz sobie bramę raj.
Twoja Niedziela niech się święci,
Na chwałę Boga w Trójcy Świętej!
Niedziela - Dzień
Zmartwychwstania Pana,
Dzień zmartwychwstania naszego.
/Weronika/

Wakacje

Rozpoczynamy czas urlopowy. Wielu z nas skorzysta z niego wyjeżdżając, albo odpoczywając na miejscu, w domu. Dla rolników i sadowników będzie to czas intensywniejszej niż kiedykolwiek podczas roku pracy – pracy i troski, czy plon będzie dobry i czy korzystnie uda się sprzedać owoce niejednokrotnie zroszone własnym potem. Wraz ze wszystkimi duszpasterzami życzę urlopującym i pracującym Bożej pomocy. Prosimy również, aby ten czas wypełniony był Bożą obecnością w codziennej modlitwie oraz niedzielnej i świątecznej Mszy św.

Inną okazją, sposobnością do wykorzystania części wakacji jest udział w pielgrzymce na Jasną Górę w dniach od 1 do 13 sierpnia. Jasnogórskie pielgrzymowanie nazywamy rekolekcjami w drodze – i zresztą słusznie. Modlitwa, codzienna Msza św., konferencje duchowe, spowiedź św., śpiew i rozmowa z siostrą i bratem idącymi obok oraz t r u d drogi, to nieocenione, przemieniające dusze wartości tego czasu. Wraz z ks. Sławomirem zapraszamy do wejścia na pątniczy szlak, bo:

Jezus swoją Matkę pozostawił,
Byś w swym życiu miał do kogo iść,
Ona swą opieką cię otoczy,
Jeśli nie zwlekając pójdziesz dziś.
Do Jej stóp, do Jej stóp pochyl się
I pozostaw swoje troski Jej.
Ona z sercem swym matczynym
nieustannie czeka,
Abyś wyznał to, co gnębi cię.

Na pewno masz wiele intencji, spraw, bolączek – zanieś je przed Tron Królowej Polski!
ks. Marcin Staniszezwski
proboszcz

Wakacyjny porządek Mszy świętych
Lubawa: dni powszednie - 17.00; niedziele i święta - 8.00; 10.30; 17.00.
Mortęgi: czwartki - 18.00; niedziele i święta - 9.15

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy
Ogólna: lipiec- Aby politycy we wszystkich formach swojego zaangażowania kierowali się miłością i odpowiedzialnością .
sierpień- Aby wolontariusze wspaniałomyślnie angażowali się w służbę ludziom potrzebującym.

Misyjna: lipiec- Aby w obliczu nierówności społecznych chrześcijanie z Ameryki łacińskiej dawali świadectwo miłości wobec ubogich i przyczyniali się do tworzenia bardziej braterskiego społeczeństwa.
sierpień- Abyśmy zapominając o sobie, umieli stawać się bliskimi tych wszystkich, którzy znajdują się na peryferiach społeczeństwa.

LITURGIA SŁOWA

05VII- XIV Niedziela Zwykła Ez2,2-5;Ps123;2Kor12,7-10;Mk6,1-6

Towarzyszyli Mu jego uczniowie.

12VII- XV Niedziela Zwykła Am7,12-15;Ps85,Ef1,3-14;Mk6,7-13 Przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę.

16VII- czwartek, NMP z Góry Karmel Wj3,13-20;Ps105,Mt11,28-30

19VII- XVI Niedziela Zwykła Jt23,1-6;Ps23Ef2,13-18,Mk6,30-34 Idźcie na miejsce pustynne i odpocznijcie nieco.

26VII- XVII Niedziela Zwykła 2Krl4,42-44;Ps145;Ef4,1-6;J6,1-15 Aby nic nie zginęło.

02VIII- XVIII Niedziela Zwykła Wj16,2-4.12-15;Ps78;Ef4,17.20-24;J6,24-35 Ja jestem chlebem życia.

05VIII- środa, rocznica poświęcenia rzymskiej Bazyliki NMP Lb13,1-2a.23-14,1.26-30.34-35;Ps106;Mt15,21-28.

06VIII- czwartek, Przemienienie Pańskie, święto Dn7,9-10.13-14;(2P1,16-19);Ps97;Mk9,2-10

09VIII- XIX Niedziela Zwykła 1Krl19.4-8;Ps34;Ef4,30-5.2;J6,41-51 Nie szemrajcie między sobą.

15VIII- sobota, Wniebowzięcie NMP, uroczystość Ap11,19a.12,1.3-6a.10ab;Ps45;1Kor15,10-26;Łk1,39-56

16VIII- XX Niedziela Zwykła Prz9,1-6;Ps34;Ef5,15-20;J6,51-58 Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.

22VIII- sobota, MP Królowej Iz9,1-3.5-6;Ps113;Łk1-26-38

23VIII- XXI Niedziela Zwykła Joz24,1-2a.15-17.18b;Ps34;Ef5,21-32;J6,54.60-69 Czyż i wy chcecie odejść?

26VIII- środa, NMP Częstochowskiej Prz8,22-35(Iz2,2-5);Ps48;Ga4,4-7;J2,1-11

29VIII- sobota, Męczeństwo św. Jana Chrzciciela, wspomnienie Jr1,17-19;Ps71;Mk6,17-29

30VIII- XXII Niedziela Zwykła Pwt4,1-2.6-8;Ps15;Jk1,17-18.21b-22.27;Mk7,1-8.14-15.21-23 Całe zło z wnętrza człowieka pochodzi.

SŁOWO NA NIEDZIELE

/kom.ks.M Krawiec/

05VII Mk6,1-6 Uczestnictwo w szkole Boskiego Mistrza to wielki dar, a zarazem ogromne zadanie. Jezus zaprasza do swojej szkoły, aby dać się poznać każdemu, kto tego pragnie, aby wyjaśnić wszystko to, czego rozum ludzki pojąć nie zdoła. Jezus gromadzi swoich uczniów wokół siebie, Bo chce być blisko nich, bo chce widzieć jak ich serca dotknięte ogniem Jego miłości, stają się podobne do Jego serca. Chce

zobaczyć jak ich myśli, uświęcone światłem Jego Ducha, otwierają się naprawdę Bożego słowa. Być uczniem Chrystusa jest zadaniem, ponieważ wymaga trwałego zaangażowania myśli, uczuć, woli, wymaga wejścia całego człowieka w proces ciągłego nawracania, permanentnej przemiany, stałego i coraz pełniejszego upodabniania się do Boskiego Mistrza. Jezus formuje i wybiera uczniów, aby ich posłać, aby nauczali w Jego imieniu, aby sami stali się nauczycielami, by tłumaczyli Jego słowo, by utwierdzali wiarę, By nieśli miłość i dawali nadzieję. Nie bój się odpowiedzieć na Boże zaproszenie, bo żniwo jest wielkie, ale robotników ciągle za mało.

12VII Mk6,7-13 Kiedy Jezus posyłał uczniów aby zanieśli ludziom Dobrą Nowinę, przykazał im, aby nie brali ze sobą niczego, ani pieniędzy, ani chleba, ani dwóch sukien. Jedynym gwarantem bezpieczeństwa był Ten, w imieniu którego przepowiadali, uzdrawiali, wyrzucali złe duchy. Nie mając niczego, byli bogaci Nim samym, Jego słowem, światłem i błogosławieństwem; ich bogactwem była też braterska więź jedności. Jezus wysyłał ich razem po dwóch, aby byli dla siebie wsparciem, umocnieniem, wyrzutem sumienia. Porzucając ulotne dobra materialne, jedyną nadzieję i oparcie mają w Tym, który ich posłał, któremu zaufali, dla którego zostawili wszystko. Rzeczy materialne ze swojej natury nie są złe, stają się takimi w momencie, gdy jawią się jako cel życia, gdy przysłaniają Boga i potrzeby braci. Natomiast odpowiednie ich wykorzystanie, oraz chęć podzielenia się nimi z tymi wszystkimi, którzy potrzebują wsparcia, sprawiają, że są one skutecznym sposobem niesienia miłości i praktycznej realizacji ewangelicznego orędzia.

19VII Mk6,30-34 Człowiek potrzebuje momentów wytechnienia, odpoczynku od pracy, od obowiązków, od otaczających go ludzi. Potrzeba odpoczynku wpisana jest w naturę człowieka od momentu, kiedy sam Bóg po trudzie stwarzania świata, w siódmym dniu odpoczął. Także apostołów, zmęczonych trudem przepowiadania Ewangelii, Jezus wysłał na pustynię. Posłał ich na miejsce odosobnienia, aby odpoczęli, aby zatrzymali się, aby mieli okazję do refleksji nad tym wszystkim, czego Jezus dokonał przez nich i w nich samych. W ciszy własnego serca najłatwiej usłyszeć głos Boga. W codziennym pędzie, być może trudno jest znaleźć czas na dłuższe spotkanie z Bogiem, na trud

odczytywania Jego woli. Jednak momenty refleksji są niezbędne dla duchowego wzrostu. Nie bój się więc szukać okazji do rozmowy z Jezusem, daj Mu trochę swojego, tak skrupulatnie liczonego czasu. Czymże jest godzina wobec wieczności?

26VII J6,1-15 Pięć tysięcy ludzi zostało nakarmionych chlebem cudownie rozmnożonym przez Jezusa nad Jeziorem Galilejskim. Kiedy już wszyscy się nasycili, Jezus polecił uczniom, aby zebrali wszystko, co zostało, wszystkie ułamki, każdą okruszynę, „aby nic nie zginęło”. Zadaniem uczniów jest więc zebranie i zachowanie całego dziedzictwa zostawionego przez Jezusa. Żadna część Jego nauki nie może być pominięta. Każde Jego słowo ma jednakową wagę. Żadne Boże przykazanie nie może być relatywizowane, lekceważone, pominięte, uznane za stare, nieadekwatne do naszej rzeczywistości, niedotyczące nas bezpośrednio. Świadomie przyjmując Boga, uznając Go Panem mojego życia, muszę poddać Mu się cały, uformować się na Jego wzór. Moje myśli muszą być pełne Bożej prawdy, moje uczucia muszą być odbiciem Jego miłości, dobroci, pokory, moja wola nie może działać wbrew odwiecznemu planowi , jaki Jezus powziął wobec mnie. Aby nic nie zginęło, bo w przeciwnym razie zginę cały.

02VIII J6,24-35 Kto przychodzi do Jezusa nigdy nie będzie łaknął A kto w Niego wierzy, nigdy nie będzie pragnął. To Jezusowe zapewnienie rozpala w nas nadzieję, umacnia wiarę, i nadaje sens naszemu życiu. Obietnica ta już się wypełniła, bo w małej kruszynie chleba Jezus zostawił nam pokarm dający życie- zostawił samego siebie. Chrystus jest chlebem życia, ponieważ każdy, kto spożywa Jego Ciało, wchodzi w zbawczą komunię, we wspólnotę z Bogiem, który pokonał śmierć. On sam jest Życiem i daje życie na wieki. Trwając w jedności z Jezusem, człowiek staje się uczestnikiem Bożych tajemnic, wchodzi w orbitę zbawczego działania uzdrawiającej łaski, wypala swój

grzech w ogniu Bożego miłosierdzia, przemienia swój umysł, czerpiąc światło z dzbana jedynej prawdy, zatapia się w Bożej miłości. Dary te zostały przygotowane dla człowieka. Aby mieć w nich udział, trzeba przyjść do Jezusa. On zaspakaja ukryte w sercu pragnienia życia w jedności , z Bogiem, w miłości do braci i akceptacji samego siebie.

09VIII J6,41-51 Relacja między trzema Boskimi Osobami wskazuje na łączącą ich niezachwianą jedność. W świecie stworzonym, a szczególnie w środowisku ludzi, na płaszczyźnie ich relacji do stwórcy i do siebie nawzajem, ta pierwotna jedność musi mieć swoje odbicie. Każdy przejaw nieposłuszeństwa godzi w odwieczny porządek i buduje niepożądane królestwo zła. Ile razy idący przez pustynię Izraelici szemrali przeciwko Bogu, tylekroć skutkiem było odwrócenie ich od Boga, zerwanie przymierza i zamknięcie się na Bożą łaskę. Słowa Jezusa należy przyjąć z wiarą, bez szemrania i powątpiewania. Jesteśmy wezwani do jedności, więc nie burzmy jej naszym egoizmem , pychą, pragnieniem aby być na równi z Bogiem. Otrzymaliśmy pomoc Ducha Świętego, który oświecił nasze umysły, i dał nam łaskę rozumienia i przyjęcia Bożych tajemnic. On daje moc, aby odpędzić siły zła, nie dać się zwieść złudnym pokusom szatana, który za wszelką ceną chce rozbić naszą jedność z Jezusem i braćmi.

16VIII J6,51-58 Człowiek na skutek grzechu pierwotnego musi przejść przez bramę śmierci. Przeszedł przez nią także Jezus Chrystus, ale jego przejście prowadziło do krainy życia wiecznego. Od tej pory człowiek żyje zbudowaną na chrystusowej obietnicy nadzieją życia wiecznego. Nadzieja zawieść nie może, dlatego żyjąc już tu na ziemi jesteśmy jakby w przedśmionkach chwały wiecznej. Po co więc tu ta często pełna bólu i cierpienia egzystencja na ziemi? Jest to czas oczekiwania, próby i odpowiedzi na Boże

wezwania. Ludzie są wolni, dlatego nikt nie będzie zbawiony wbrew własnej woli. Bóg objawił się człowiekowi, wykupił go z grzechów, i teraz czeka na jego odpowiedź. Doświadczenie miłosierdzia i fakt obietnicy życia wieczne gonie mogą uczynić człowieka obojętnym. Muszą wywołać w nim nie tylko miłość i wdzięczność, ale przede wszystkim troskę o to, by nie utracić przygotowanych dla niego darów. Kto uwierzy i wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

23VIII J8,54,60-69 Wielu spośród tych, którzy szli za Jezusem, nie mogąc pojąć Jego trudnej nauki, odeszło. Jezus szanując wolę człowieka pyta każdego „czy i ty chcesz odejść?” Czasem wydaje się, że porzucenie wszystkiego rozwiąże nasze problemy. Także w życiu religijnym, w modlitwie, relacji z Bogiem pojawia się zniechęcenie. Bierze się ono z naszej słabości, niewierności postanowieniom, często wynika z naszej skażonej grzechem i podatnej na podszepty złego ducha ludzkiej natury. W tym jednak przypadku porzucenia wszystkiego byłoby najgorszym rozwiązaniem. Jezus pozwala, aby w naszym życiu były momenty trudne, chwile ciemności, kiedy wydaje się, że pan Bóg nas nie słucha, że Go nie ma. Jezus pozwala na to, bo jest to część wyzwalającej drogi oczyszczania. W takich chwilach jeszcze mocniej należy przylgnąć do Jezusa, bo tylko On wyprowadza z mroku zwątpienia i tylko On ma słowa życia wiecznego.

30VIII Mk7,1-8.14-15.21-23 Serce, które jest siedliskiem wielu uczuć, równocześnie motywuje i warunkuje postawę człowieka. Chodzi tu o wewnętrzny głos, o sumienie, które weryfikuje każdy czyn, stawiając człowieka przed trybunałem jego własnego poczucia dobra i zła. Każde działanie jest wynikiem tego, co dyktuje serce. Walcząc z grzechem, przyzwyczajeniami , namiętnościami i nałogami nie można się skupiać tylko na ich zewnętrznym wymiarze. Prawdziwe ich źródło tkwi zakorzenione w sercu człowieka. Często jest one nieświadome, uwarunkowane pogmatwaną historią życia, doświadczeniami krzywdami. Aby uleczyć wewnętrzne zranienia, trzeba otworzyć się na Boga, z własnego sumienia uczynić sanktuarium codziennego spotkania z Nim, Trzeba przyjąć wysyłanych przez Jezusa posłańców Bożego miłosierdzia,

k którzy po to otrzymali władzę odpuszczenia grzechów, aby wlać w każde skolatane serce leczącą ranę łaskę Bożego przebaczenia. Jezus uzdrawia! Otwórzcie się na Jego łaskę!

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

Mężczyzna i kobieta widzą siebie jakby wzrokiem samej tajemnicy stworzenia; widzą siebie w ten sposób, „zanim poznają, że są nadzy”. Ich wzajemne widzenie jest nie tylko udziałem w zewnętrznej widzialności świata, ale ma wewnętrzny wymiar w widzeniu samego Stwórcy, w tym widzeniu, o którym mówi opis stworzenia z pierwszego rodzaju: „Widział Bóg, że było dobre..., że było bardzo dobre”(Rdz1,51). Nagość oznacza całą prostotę i pełnię tego widzenia, poprzez które ujawnia się czysta wartość człowieka jako mężczyzny i kobiety- czysta wartość ciała i płci. Sytuacja na którą pierwotne objawienie ciała wskazuje tak zwięzłe, a zarazem tak sugestywnie nie zna wewnętrznego pęknięcia i przeciwstawienia pomiędzy tym, co po ludzku osobowe, a tym co w człowieku stanowi płęć; co męskie a co kobiece. Widząc siebie wzajemnie jakby wzrokiem samej tajemnicy stworzenia, mężczyzna i kobieta widzą siebie tym pełniej i wyraziściej nie tylko samym zmysłem wzroku, czyli oczyma ciała. Widzą zatem i ogarniają siebie całym pokojem wewnętrznego wejrzenia, który właśnie stwarza całą pełnię wewnętrznej intymności. Jeśli „wstyd” niesie z sobą swoiste ograniczenie widzenia, oczyma ciała, to dzieje się to przede wszystkim na gruncie przez takie widzenie zachwianej i zagrożonej wewnętrznej intymności. Wedle Księgi Rodzaju, mężczyzna i kobieta. „nie doznają wobec siebie wstydu” widząc i ogarniając siebie z całym pokojem wewnętrznego wejrzenia, komunikacją w pełni człowieczeństwa, które objawia się w nich jako wzajemnie dopełnione właśnie dlatego, że jest męskie i kobiece. A zarazem komunikują na gruncie tej komunii osób , w której poprzez swą kobiecość i męskość stają się wzajemnym darem dla siebie.